

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
SREDNJOBOSANSKI KANTON/ KANTON SREDIŠNJA BOSNA

KANTONALNI SUD U NOVOM TRAVNIKU

BROJ: 46 0 Ip 086779 20 Pž 2

Novi Travnik, 20.01.2021. godine

Kantonalni sud u Novom Travniku, u vijeću sastavljenom od sudija Suada Kahrić, kao predsjednica vijeća, Alma Islamović i Stana Imamović, kao članovi vijeća, u izvršnom postupku tražitelja izvršenja D.O.O. „S.M.A.J.“ Brčko, ulica Cvijete Zuzorić broj 1., zastupan po direktoru D.S. sin D., nastanjen u Brčkom ulica Cvijete Zuzorić broj 2., a ovaj po punomoćniku Čedomiru Ostojić iz Brčkog, ulica Hasana Bečirevića broj 3., advokat iz Brčkog, protiv izvršenika D.D. „Rudnici gipsa“ Donji Vakuf sa sjedištem u Donjem Vakufu, ulica 770 Slavne Brdske Brigade d.d. zastupan po direktoru A.Č., a ovaj po punomoćniku Mesudu Duvnjak, advokatu iz Bugojna, ulica Sultan Ahmedova – Mlin broj 56, radi naplate novčanog potraživanja, vrijednost spora 27.242,66 KM, odlučujući o žalbi izvršenika izjavljenoj na rješenje Općinskog suda u Bugojnu, broj: 46 0 Ip 086779 20 Ip 3 od 05.08.2020. godine, na sjednici vijeća održanoj dana 20.01.2021. godine, donio je sljedeće:

RJEŠENJE

Žalba izvršenika se odbija kao neosnovana i potvrđuje rješenje Općinskog suda u Bugojnu, broj: 46 0 Ip 086779 20 Ip 3 od 05.08.2020. godine.

Obrazloženje

Osporenim prvostepenim rješenjem odlučeno je kako slijedi:

„Odbijaju se prigovori izvršenika izjavljeni dana 26.12.2018. godine i dana 25.02.2019. godine u dijelu koji se odnosi na stav II izreke pobijanih rješenja o izvršenju, odnosno u dijelu odluke o zakonskoj zateznoj kamati na iznos glavnog duga i troškova parničnog postupka te se rješenje o izvršenju broj 46 0 Ip 086779 18 Ip od 20.12.2018. godine i rješenje o izvršenju broj 46 0 Ip 086779 19 Ip 2 od 31.01.2019. godine i u tom dijelu u cijelosti održavaju na pravnoj snazi.

Određuju se tražiocu izvršenja dodatni troškovi postupka u iznosu od 1.213. 00 KM pored troškova određenih rješenjem broj 46 0 Ip 086779 18 Ip od 07.10.2019. godine te rješenjima o izvršenju broj 46 0 Ip 086779 18 Ip od 20.12.2018. godine i broj 46 0 Ip 086779 19 Ip 2 od 31.01.2019. godine, koje rješenje je ispravljeno rješenjem o ispravci broj 46 0 Ip 086779 19 Ip 2 od 14.02.2019. godine.“

Protiv ovog rješenja izvršenik zastupan po punomoćniku je blagovremeno izjavio žalbu kojom isto pobija u cijelosti zbog povrede odredaba izvršnog postupka, pogrešno ili nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primjene materijalnog prava s

prijedlogom drugostepenom sudu da pobijano rješenje ukine u cijelosti i predmet vrati prvostepenom sudu sa jasnim uputama za dalje postupanje i kako bi se omogućilo izvršeniku izvođenje dokaza o utvrđivanju visine duga. U obrazloženju žalbe se navodi da je pobijano rješenje nerazumljivo, nepravilno, neutemeljeno i ishitreno te je kao takvo pravno neodrživo, kao i to da nije urađeno u skladu sa članom 21., 36. i 39. Zakona o izvršnom postupku, a u vezi sa odredbama člana 7. 8. i 123. Zakona o parničnom postupku. S tim u vezi se navodi da izvršeniku nisu dostavljeni originalna ili ovjerena dokumenta na koje se poziva tražitelj izvršenja slijedom čega je prvostepeni sud na ovaj način onemogućio izvršenika da učestvuje u izvršnom postupku kao ravnopravna stranka pa time i povrijedio pravo na pravično suđenje, pravno na imovinu i zaštitu imovine od sudske vlasti. Pored navedenog pravo na pravično suđenje prvostepeni sud je povrijedio i na način što nije dao jasne i precizne razloge u obrazloženju rješenja, a koji razlozi su odlučujući za isticanje zakonskih prigovora na odluku suda. Prvostepeni sud nije donio rješenje o izvršenju u skladu sa članom 36. Zakona o izvršnom postupku odnosno da je bilo nedopustivo uređenje prijedloga po zaključku suda od 03.12.2018. godine, a koje uređenje ne poznaje sudska praksa, niti prihvata. Znači rješenje o izvršenju nije urađeno na osnovu člana 39. citiranog zakona jer ima nedostataka koji ga čine nezakonitim. Rješenje o izvršenju se sastoji od dva dokumenta i to prijedloga za izvršenjem od 06.11.2018. godine sa punomoći koji nije usvojen i uređenog prijedloga za izvršenjem od 11.12.2018. godine koji je prihvaćen od suda ali ne sadrži sva zakonska određenja kao što je to urađeno u prijedlogu za izvršenjem od 16.11.2018. godine pa je nejasno šta je zaista sud usvojio jer se oba u sadržaju razlikuju. Pogrešno i nepotpuno utvrđeno činjenično stanje ogleda se u činjenici da je sud usvojio visinu duga po osnovu analitičke kartice poslovnog partnera od 01.01. 2018. godine do 14.11.2018. godine, a koji dokument je uložen kao dokaz o visini novčanog potraživanja, iako analitička kartica nije vjerodostojna isprava na kojoj se zasnivaju potraživanja i računi pa time ista nije podobna za izvršenje. Iz tog razloga izvršenik smatra predmetni dug spornim i nedokazanim jer isti nije nikada sravnio a niti je utvrđeno glavno potraživanje. Također, ni određene zakonske zatezne kamate nisu ugovorene na način kako je izvršni sud odredio a određeno je da se ista obračunava na glavni dug od 15.09.2017. godine, a zakonska zatezna kamata na parnične troškove nije ni ugovorena pa ni od 11.10.2018. godine kako je to sud utvrdio. Obzirom da je dug sporan isti se mogao razriješiti isključivo i samo po vještaku financijske struke. Dakle, po ocjeni žalitelja tražitelj izvršenja predlaže, a sud prihvata obavezu koju stranke nisu ugovorile, niti su se o istoj sporazumjele, pa je sud odlučio mimo zahtjeva. Izvršenik pobija prvostepeno rješenje iz razloga koji sprečavaju izvršenje iz člana 47. tačka 5. Zakona o izvršnom postupku jer je izvršenje određeno suprotno i odredbama izvršne isprava odnosno u iznosima koji nisu dokazani i ugovoreni. Stoga predlaže sudu kao u uvodu ove žalbe te da se stranke upute da međusobno sravne potraživanje ili predlože vještačenje po vještaku financijske struke jer zasigurno dug nije onakav ni onoliki kako ga navodi tražitelj izvršenja. Na ovako pogrešno utvrđeno činjenično stanje sud je pogrešnim primijenio i materijalno pravo, a čega je normalan slijed donošenje nezakonitog rješenja o izvršenju uređenog po zaključku suda od 03.12.2018. godine. Izvršenik nije u ovom postupku izazvao troškove izvršnog postupka te nema ni obavezu da ih izmiri.

Tražitelj izvršenja zastupan po punomoćniku je u cijelosti osporio navode žalbe izvršenika s prijedlogom da se žalba odbije kao neosnovana a pobijano rješenje ostavi na snazi.

Nakon što je ispitao prvostepeno rješenje u granicama razloga navedenih u žalbi i po službenoj dužnosti shodno odredbi člana 221. i 236. Zakona o parničnom postupku („Službene novine F BiH“, broj 53/03, 73/05, 19/06 i 98/15) a u vezi sa odredbom člana 21. stav 1. Zakona o izvršnom postupku („Službene novine F BiH“, broj 32/03, 52/03, 33/06, 39/06, 39/09, 35/12, 46/16) ovaj sud je zaključio slijedeće:

Iz predmetnog stanja spisa proizilazi da je dana 16.11.2018. godine zaprimljen prijedlog za izvršenje tražitelja izvršenja koji je zaveden pod broj: 46 0 Ip 086779 18 Ip da bi potom protiv istog izvršenika podnio prijedlog za izvršenje radi naplate novčanih potraživanja dana 28.01.2019. godine, a koji prijedlog je zaveden pod brojem 46 0 Ip 086779 19 Ip 2, te odlučeno da se isti vode pod brojem 46 0 Ip 086779 18 Ip. Prijedlog je podnesen na osnovu sudske nagodbe zaključene pred Osnovnim sudom Brčko Distrikt dana 20.09.2018. godine pod poslovnim brojem 96 0 P 108415 17 P. Istim zahtijeva da se protiv izvršenika provede prinudna naplata zaplijenom potraživanja sa žiro računa izvršenika i prijenosom na račun tražioca izvršenja i to glavnog duga u iznosu od 25.457,01 KM zajedno sa zakonskom zateznom kamatom počev od 15.09.2017. godine, pa do konačne isplate i troškovi parničnog postupka u iznosu od 1.785,65 KM zajedno sa zakonskom zateznom kamatom počev od 11.10.2018. godine, pa do konačne isplate i troškovima izvršnog postupka odnosno kako je to opredjeljeno tokom postupka obzirom da je dospjeli dug smanjen na iznos od 11.971,34 KM.

Postupajući po uređenom prijedlogu tražitelja izvršenja od 12.12.2018. godine kojim se zahtijeva isplata duga u gore smanjenom iznosu, te isplata zakonske zatezne kamate na glavni dug počev od 15.09.2017. godine, pa do konačne isplate zajedno sa troškovima parničnog postupka u iznosu od 1.785,65 KM i troškovima izvršnog postupka, prvostepeni sud je isti usvojio i dozvolio predloženo izvršenje svojim rješenjem o izvršenju, broj 46 0 Ip 086779 18 Ip od 20.12.2018. godine. Na ovo rješenje izvršenik je izjavio prigovor.

Prvostepeni sud raspravljaajući po prigovoru izvršenika od 26.12.2018. godine i 25.02.2019. godine je prije svega dopustio povrat u pređašnje stanje cijeneći da je isti blagovremen i osnovan.

Odlučujući o osnovanosti navoda iz prigovora, a nakon ocjene dokaza i to isprava iz spisa broj: 46 0 Ip 086779 18 Ip i 46 0 Ip 086779 19 Ip 2 prvostepeni sud je utvrdio da razlozi izneseni u prigovoru nisu osnovani.

S tim u vezi prvostepeni sud iznosi slijedeće utvrđenje, a što se može sumirati na način, a to je:

-da su stranke zaključile nagodbu dana 20.09.2018. godine a kojom nagodbom je izvršenik preuzeo obavezu isplate duga u iznosu od 33.942,68 KM u četiri jednake mjesečne rate u iznosima od po 8.485,67 KM počev od 01.10.2018. godine, najkasnije

do 10. u tekućem mjesecu, kao i da nadoknadi tražioce izvršenja troškove parničnog postupka u iznosu od 1.785,65 KM, te zakonsku zateznu kamatu na ukupan dugovani iznos počev od 15.09.2017. godine do isplate četvrte rate, da je stavom drugim iste izvršenik preuzeo obavezu da će troškove parničnog postupka platiti sa prvom isplaćenom ratom, a da će zakonsku zateznu kamatu na ukupan dugovani iznos isplatiti zajedno sa posljednjom dugovanom ratom, dok je u stavu trećem iste ugovoreno između stranaka da ova sudska nagodba ima snagu izvršnog naslova i da se prema iskazanoj potrebi može izvršiti prinudnim putem shodno odredbama Zakona o izvršnom postupku

-da je tražitelj izvršenja podnesenim prijedlogom za izvršenje zahtijevao naplatu isključivo tri dospelje rate, da bi po dospijecu i četvrte rate podnio i drugi prijedlog za izvršenje dana 28.01.2019. godine, dakle da se radi o dospjelim obavezama po označenoj izvršnoj ispravi tj. kako se radi o sudskoj nagodbi sa utvrđenim rokom isplate svake ugovorene rate i koja kao takva ima snagu izvršne isprave za koju suprotno navodima izvršenika nije potrebno da sadrži klauzulu pravosnažnosti i izvršnosti da bi se pokrenuo postupak prinudne naplate dospjelog duga, a niti određivati dodatne dobrovoljni rok za izvršenje (paricioni rok) shodno članu 27. stav 2. Zakona o izvršnom postupku.

-da je izvršenik po osnovu zaključene nagodbe do 11.02.2018. godine isplatio iznos od 13.485,67 KM, a da je za isti period bio dužan uplatiti iznos od 25.457,01 KM (3x 8.485,67 KM), te iznos od 1.785,65 KM na ime troškova parničnog postupka tako da u vrijeme podnošenja prijedloga za izvršenje dana 16.11.2018. godine izvršenik nije isplatio dospjeli dug u iznosu od 11.971,34 KM i navedene troškove postupka,

pa kako je prilikom preispitivanja donesenih rješenja o izvršenju prvostepeni sud našao da donesena rješenja o izvršenju nisu u cjelosti u skladu sa zaključenom sudskom nagodbom u dijelu koji se odnosi na zakonske zatezne kamate koje se trebaju obračunati na utvrđeni iznos glavnog duga i troškova parničnog postupka obzirom da je tražitelj izvršenja zahtijevao zatezne kamate na iznos glavnog duga počev od 15.09.2017. godine pa do konačne isplate, na utvrđeni iznos troškova parničnog postupka počev od 11.10.2018. godine pa do isplate, iako je stavom I zaključene sudske nagodbe ugovorena obaveza izvršenika plaćanje zakonske zatezne kamate na ugovoreni iznos glavnog duga i troškova parničnog postupka isključivo za period od 15.09.2019.godine pa do isplate četvrte rate odnosno do 10.01.2019.godine, to je u tom dijelu primjenom člana 49. Zakona o izvršnom postupku donio odluku kao u stavu II izreke rješenja broj 46 0 lp 086779 18 lp od 07.10.2019. godine.

Protiv ovog rješenja tražitelj izvršenja je blagovremeno izjavio žalbu, a koju žalbu je uvažio drugostepeni sud te je svoji rješenjem broj 46 0 lp 086779 19 GŽ od 26.02.2020. godine ukinuo rješenje prvostepenog suda, broj gornji, od 07. 10. 2019..godine u stavu drugom izreke i to u dijelu kojem je djelimično usvojen prigovor izvršenika od 26.12.2018. godine i 25.02.2019. godine te obustavio izvršenje određeno rješenjem o izvršenju broj 46 0 lp 086779 18 lp od 20.12.2018. godine i rješenje o izvršenju broj 46 0 lp 086779 19 lp 2 od 31.01.2019. godine, u dijelu zakonske zatezne kamate opredijeljene na iznos glavnog duga i troškova parničnog postupka počev od

11.01.2019. godine pa do isplate i predmet vratio prvostepenom sudu na ponovni postupak, dok je odluka prvostepenog suda u stavu I i III ostala neizmjenjena.

U ponovnom postupku prvostepeni sud je u pogledu ukinutog dijela naprijed citiranog rješenja donio novu odluku, a shodno uputi iz rješenja drugostepenog suda, broj 46 0 Ip 086779 20 Ip 3 od 05.08.2020. godine.

Dakle, prvostepeni sud je ponovo raspravljajući o prigovoru izvršenika i to u dijelu zakonskih zateznih kamata na glavni dug i troškova parničnog postupka, a koji je sadržajno istovjetan izjavljenoj žalbi, je našao da je isti neosnovan iz slijedećih razloga, a koji se mogu sumirati na način: da je u odnosu na izvršenika dozvoljeno predmetno izvršenje na temelju izvršne isprave, tj, naprijed citirane sudske nagodbe shodno članu 23. stav 1. tačka 2. Zakona o izvršnom postupku, da je ista izvršna i podobna za izvršenje u smislu odredbe člana 27. stav 1. i 3. ovog zakona, da podneseni prijedlog a potom i uređeni prijedlog sadrži zahtjev i odluku shodno odredbi člana 36. i 39. citiranog zakona, da u vrijeme podnošenja prijedloga za izvršenje izvršenik nije isplatio dospjeli dug u iznosu od 11.971,34 KM i navedene troškove parničnog postupka, pa kako izvršenik u prigovoru i nakon zaprimljene drugostepene odluke nije tvrdio da je izvršio uplatu konačno opredjeljenog duga, to nalazi da je tražilac izvršenja bio ovlašten da prijedlogom za izvršenje zahtjeva i naplatu zakonskih zateznih kamata počev od 15.09.2017.godine na iznos glavnog duga koji se odnosi na isporuku bitumena, pa tako i na dio duga koji se odnosi na troškove parničnog postupka počev od 11.10.2018.godine, u smislu odredbe člana 28. stav 2. Zakona o izvršnom postupku i 277.stav 1. ZOO. Zbog toga, Sud je u ponovljenom postupku odbio istaknute prigovore i u dijelu odluke o zakonskoj zateznoj kamati, te je primjenom odredbe člana 49. ZIP-a donio odluku kao u stavu I izreke rješenja.

Odluka o troškovima postupka donesena je na osnovu člana 16.stav 4. ZIP-a, zbog čega je izvršenik obavezan, da pored troškova izvršenja određenih u osporenim rješenjima o izvršenju, i rješenju kojim je u predhodnom postupku odlučivano o izjavljenim prigovorima, tražiocu izvršenja isplati i dodatne troškove izvršenja u iznosu od 1.133,00 KM, a koji se odnose na taksu na žalbu u iznosu od 80,00 KM te sastav žalbe po punomoćniku iz reda advokata sa PDV u ukupnom iznosu od 1.053,00 KM, shodno članu 14.,a u vezi sa članom 12. i 13. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad advokata ("Službene novine FBiH", broj 22/2004).

Suprotno navodima žalitelja, prvostepeni sud je pravilno postupio kada je donio osporeno rješenje pri čemu su dati razlozi koje prihvata kao valjane i ovaj sud.

Dakle, i po ocjeni ovog suda prvostepeni sud u donošenju pobijanog rješenja nije počinio povrede odredaba postupka a niti je povrijedio odredbe materijalnog prava, slijedom čega razlozi istaknuti u tom pravcu su paušalni i neutemeljeni.

Naime, kod prednjeg utvrđenja, a to je da je sudskom nagodbom određeno plaćanje zakonske zatezne kamate na glavni dug tj. u samoj izvršnoj ispravi, a kod koje isplate zakonskih zateznih kamata je tražitelj izvršenja ostao i u uređenom prijedlogu te kako

tražitelj izvršenja ima pravo zahtijevati i zakonsku zateznu kamatu na troškove parničnog postupka shodno članu 28. stav 2. Zakona o izvršnom postupku, to je pravilna odluka suda da se dozvoli naplata tih kamata.

Imajući u vidu da je sud povodom prigovara izvršenika izjavljenim na citirana rješenja o izvršenju održao ročište dana 22.05.2019. godine, u kojem su izneseni navodi iz prigovora i datog odgovora na prigovor pred sudom, kao i pismenog odgovora i pojašnjenja tražitelja izvršenja vezano kako za visinu duga, tako i za kamate na glavni dug i troškove parničnog postupka, to su neprihvatljivi navodi žalitelja da je bio onemogućen u raspravljanju pred sudom. Također su neprihvatljivi navodi žalitelja da je nedostavljanjem originalne dokumentacije povrijeđeno njegovo pravo na pravično suđenje jer u predmetnom spisu sudska nagodba je priložena u izvorniku i fotokopiji, dakle u dovoljnom broju primjeraka za sud i stranke, pa kako je isto dostavljeno izvršeniku te kako je sud izvršio uvid u original sudske nagodbe a izvršenik odnosno njegov punomoćnik nije bio onemogućen da istu pregleda, to kod takvog stanja stvari se ne može govoriti da je povrijeđena odredba člana 5. Zakona o parničnom postupku. Obzirom da izvršenik tokom postupka, pa tako i povodom izjavljenog pravnog lijeka nije relevantnim dokazima uvjerio sud da je u cjelosti izmirio predmetno dugovanje, to navodi žalitelja istaknuti u tom pravcu pa samim tim i u pogledu iznesenog činjeničnog utvrđenja suda su paušalni i neutemeljeni pa se žalitelj radi nepotrebnog ponavljanja upućuje na potpuno činjenično i pravno obrazloženje prvostepenog suda koje u cjelosti prihvata i ovaj sud.

Iz navedenih razloga ovaj sud je donio odluku kao u izreci shodno članu 235. stav 1. tačka 2. Zakona o parničnom postupku.

Predsjednica vijeća

Suada Kahrić